

Трибуна вільного українського слова на вітчизняній американській землі

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: HENDERSON 4-0807 4-0237 Тел. JHC: HENDERSON 4-1016

РІК LXII Ч. 31. ДУ ЧО ЙОРК, ВІТРОК, 16-го ЛЮТОГО 1954. ЦЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 16, 1954. No. 31. VOL. LXII.

СПРАВА БЮДЖЕТУ ВХОДИТЬ ДО ПОВНОГО КОНГРЕСУ

ВЖЕ ЗМІНШЕНО БЮДЖЕТ ПОШТОВОГО УРЯДУ; МАЮТЬ ВИРІШИТИ СПРАВУ ВНЕСКУ БРІКЕРА, ВОДНОГО ПІЛІХУ НА РІЧІ СВ. ЛАВРЕНТІЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ БІООНА

Вашингтон. — Цього тижня справа 65,570,000,000 бюджету входить на наради Палати Репрезентатів. — Спікер Джозеф В. Мартін заявив, що з цього проєктованого бюджету вже отбато повні суми в видатках Поштового уряду, над якими голосування має початися 17-го лютого. Також зменшено видатки департаменту скарбу, який домагатиметься 578,000,000 доларів. Поштовий уряд домагається 329,000,000 доларів на покриття недобору, — але гадає, що 240,000,000 доларів дістане з запропонованої підвищення поштових оплат, які запропонував підписати в найбільшому фінансовому році. З інших справ у Сенаті найважливіше буде голосування над внеском сенатора Джона Брікера, який вніс законопроект на зменшення права президента ЗДА укладати мирові договори. В цій справі з кількома проєктами інших сенаторів, між іншим і сенатора Волтера Ф. Джорджія. Досі не вдалося знайти компромісного внеску в цій важливій справі на зміну Конституції ЗДА, на яку погодився б і президент Айзенгавер, який заявив, що проти великої зміни в цій справі. Другою справою, над якою нараджуватиметься Сенат, це затвердження Альберта С. Вісона членом крайової Ради Робітничих Відносин. — Демократичні члени Сенату в

Сенат дебатував про „нову стратегію“ ЗДА

Вашингтон. — Поголоси про можливість активізації ЗДА на терені індо-китайської війни і викликане занепокоєння в американських політичних колах спонукали сенатську комісію для закордонних справ заповісти розгляд т. зв. нової стратегії адміністрації през. Айзенгавера, яку заповів був державний секретар Доллес у свій промові 12 січня ц. р. Сенатори хочуть докладно перевірити і дізнатися, що саме треба розуміти під новою стратегією і чи вона не загрожувє поставленням Сенату перед доконалім фактом. Тому на вівторок 16 лютого запрошено на засідання згаданої комісії двоє членів державного підсекретаря Бедел Смита і адмірала

Айзенгавер поїде на тижневий відпочинок до Каліфорнії

Вашингтон. — З Білого Дому повідомляють, що президент Айзенгавер разом із дружиною поїде в середу 17 лютого, на тижневий фєрі до південної Каліфорнії, де буде гостем Пола Дж. Гоффмана на фармі Сморк Трі. Але перед тим президент відбуде конференцію з конгресовими провідниками, щоб переконати, що його тижневий відсутність у Вашингтоні не пошкодить жадному проєктові законів, який тепер знаходиться на нарадах в обох палатах Конгресу. Поінформовані особи з Білого Дому повідомляють, що президент найбільше турбується тим, щоб за

Айзенгавер змагає до зменшення автових катастроф

Вашингтон. — Президент Айзенгавер відкрив 17 лютого конференцію 3,000 учасників у Білому Дому, яка має на меті зменшити автових катастрофи в цій країні, які в останніх двох роках спричинили смерть пересічно по 38,000 людей, поранення 1,400,000 осіб та пошкодження власності і господарської втрати в висоті 3,500,000,000 доларів. Від 1901 до 1951 року на шляхах ЗДА згинувло мільйон осіб, і

Поліцисти з радіовими апаратами в шапці

Атлантік Сіті, Н. Й. — 14 лютого 1954 року в цьому місті почнуть піші поліцисти користуватися маленькими радіоапаратами, які вважатимуть п'ять унцій і подібні до запальнички. Ці апарати будуть вшиті в шапки, і поліцист зможе слухати наказів своєї команди. Досі радіоапарати мали тільки ті поліцисти, що їздили автом, або мотоциклом. Дотеперішні поліційні радіоапарати були FM і AM, але апарати піших поліцистів будуть тільки FM, і ці поліцисти не зможуть відповісти, а тільки отримувати повідомлення. Ця новість для поліції в Атлантік Сіті впровадив поліційний радійовий технік Лоренс Г. Сміт, який служить при поліції від 1934 року, і який удосконалив радіоапарати для пожежників.

В Нанаді викрили сітку торговців немовлятами

Монтреал, Канада. — Канадська поліція з допомогою ньюйоркських судових властей викрила сітку торговців немовлятами, яка впродовж десяти років продавала з Канади до ЗДА коло 1,000 дітей, заробивши на цьому близько 3,000,000 доларів. Спершу поліція в Монтреалі арештувала адвоката Германа Боллера, коли він з жінкою та двома дітьми хотів відлетіти на фєрі до Ізраїлю. Пізніше арештовано другого адвоката Луїса Гільєра, який за 3,500 доларів „продавав“ дитину жінці ньюйоркського поліциста пані Тересі Богатті, що була в товаристстві сержант-поліції Глди Бокж. Цей адвокат продав одночасно і фальшиву метрику цієї дитини. Торгівля дітьми тривала десять років, найбільше дітей продавано до Нью Йорку. Клівленду, і аж на Флориду. Повітовий прокуратор з Нью Йорку. Ернест Мітлер, який вийшов до Монтреалу, заявив, що він пересував коло 70 родин, в Нью Йорку, які призналися, що купили діти в Канаді. До цієї сітки належали лікарі, адвокати, піклувальники та працівники соціальної служби. Продавали

Переводять чистку у Казахстані

Лондон. — Проголоси недовго вістку про зміну на становищі прем'єра Казахстану, який став Панталеймон Пономаренко, доповнюють листки про ширшу чистку в комуністичному апараті цієї республіки. Офіційне радіо в Алма Аті виступило було з гострою атакою на попереднього прем'єра Казахстану Тайбокова і першого та другого секретарів комуністичної партії Шаякметова і А. Фонова. Ім закинуто „помилки“, головню в ділянці хлібозаготівель, як також у бюрократизації і його поганому функціонуванні. Тайбоков став казахстанським прем'єром в січні 1952 року, але вже

Чепурник сидить в концтаборі

Відень. — Ішт Чепурник, який був совєтським віцеконсулом в Нью Йорку в тому часі, коли Оксана Косенкіна, вчителька дітей — членів російського консуліту, що в липні 1948 року кинулася з другого поверку, де її силою придержували для репатріації, — сидить у концтаборі на далекій півночі, засуджений на 15 років в'язниці. Опівдні про це один австрійський, що саме тепер вернувся з совєтського полону. Він перебував з Чепурником в одній камері, грав з ним в шахи і він розмовляв на тему тієї афєри з Косенкіною і причини заарештування Чепурника. Цей останній залишився досі комуністом, оповідає австрійський уряд викинув з ЗДА.

Китайські націоналісти скинули летючки над Шанхаєм

Тайпєй, Формоза. — Літаючі націоналістично-китайські снаряди скинули над Шанхаєм, що є одним з найбільш важливих міст на півночі Китаю. Літаки скинули над Шанхаєм і іншіми довкола міських містам разом коло 30 мільйонів летючок з протикомуністичним і протиросійським змістом. Це найбільший такий „рейд“ від 1949 року. Націоналістичні китайські літаки заскочили комуністичний Китай несприятливим на такі відвідини і тому не зустрілися з ніяким протилежним відпором. Тільки вже тоді, коли літаки кружили над Шанхаєм, у тому

Англіїці використовують у війні атомової бомби

Лондон. — Сер Джан Слєсєр, маршал атлантійського летунства, запропонував поширити Брюссельську угоду, яка передбачає автоматичну військову допомогу поміж сигнатарями угоди на випадок, коли один із них буде заатований, так само на ЗДА. Брюссельський протокол підписали були Англія, Франція і три держави так званого Бенелюксу (Бельгія, Голландія і Люксембург). Існує та трудність щодо приступлення до того пакту ЗДА, що американський Сенат стоїть на принциповому становищі, що в кожному випадку ЗДА повинні самі рішити про стан війни і тому не можна зв'язувати себе зобов'язаннями щодо автоматичної допомоги. Шеф англійського летунства заявив, що на випадок війни Англія вживатиме атомових і водневих бомб і що „немає найменшого шансу діяти цивілізованими методами до угоди з комуністами“.

ПЕРШИЙ ПІСЛЯ НІМЕЦЬКОГО КОРАБЕЛЬ В НЬЮЙОРКСЬКОМУ ПОРТІ

Минулої неділі заплив до порту в Нью Йорку перший після Другої Світової війни пасажирський корабель під німецьким прапором. Це винищений Північно-Німецьким Ллойдом американсько-шведський 19,000-тонний пароплав „Гріпсгольм“, що приїзв з німецького порту Бремергафен 377 подорожніх, відновлюючи, після 15-річної перерви, німецьку трансатлантичну пасажирську службу. — Корабелі і подорожнім зготовили в Нью Йорку величаве прийняття.

У ЧЕТВЕР ЗАКІНЧИТЬСЯ БЕРЛІНСКА КОНФЕРЕНЦІЯ

ДОЛЛЕС НАЗВАВ „ОБМАНОМ“ УМОВИ МОЛОТОВА ЩОДО МИРУ З АВСТРІЄЮ. — ВІДБУДЕТЬСЯ ЩЕ ЧЕТВЕРТЕ ТАЄМНЕ ЗАСІДАННЯ ЧОТИРЬОХ МІНІСТРІВ

Берлін. — На переломі останнього і цього тижня не прийшла ніяка сутня зміна на Берлінській конференції чотирьох міністрів закордонних справ. Щоб не пропустити ні одного дня, засідання відбулося також в неділю. — Проте не досягнено ніякої такої угоди, яка вможливила б зладити остаточний текст мирового договору з Австрією. Головним пунктом, об якому розбивається порозуміння, є домагання Молотова, щоб Австрія залишилась нейтральною, без права приступати до будь-якого військового блоку, що його сам СССР укладає як ворожим до нього, і щоб чотири великодержави надалі залишили своє військо в Австрії, аж до часу, поки буде підписаний мир з Німеччиною. Первіснє своє домагання, щоб австрійський мировий договір сполучити зі справою Триєсту, Молотов відкинув, і так само погодився, щоб не віддавати ще раз справи договор з Австрією наступним міністрам закордонних справ, лише, щоб сама Берлінська конференція поладила цю справу. Він навіть „привітав“ внесок західних альянтів, щоб у четвер підписати мировий договір з Австрією, але при цьому надалі обстоював своє засадничє домагання — повної нейтралізації Австрії і залишення військ чотирьох держав в Австрії навіть після підписання миру. Державний секретар Дж. Ф. Доллес назвав це останню вимогу „обманом“ у відношенні до Австрії, бо не можна признавати Австрії суверенітету і водночас тримати на її території, всупереч її волі, чуже військо. ЗДА — казав

Доллес відвідає Аденауєра

Берлін. — Повертаючись з наради, що закінчилися в Берлінській конференції, яка саме закінчиться вже в четвер цього тижня, державний секретар Доллес зупиниться в Бонні для переведення розмов із західно-німецьким канцлером Аденауєром. Німецькі політичні кола сильно обзєтежені невдачею Берлінської конференції, бо хоч вони не мали великої надії на повний успіх берлінських

Папа виголосив промову до недужих

Рим. — В останню неділю Папа Пій XII виголосив через радіо до всіх вірних католиків у світі промову, присвячену недужим. Промова тривала 8 хвилин і була награна на плиту в кімнаті все ще недужого Папи. Все ж сам

В СВІТІ

● У Північній Ірландії прийнято закон про охорону британського прапора, що його часто зривають ірландські націоналісти, які хочуть об'єднати обидві частини Ірландії в одну суверенну і від Англії незалежну державу. Після, що прийшли на це засідання парламенту з маленькими прапорами чи то південно-ірландськими чи англійськими — вимахували під час засідання, усунуто з залу.

● В Японії уряд підготував законопроект про заборону вчителям займатися політичною діяльністю. Організація вчителів, яка нараховує 400,000 членів, протестує проти такої заборони, але уряд має заперечення підтримку двох правих партій, що мають більшість у парламенті. Вчительми, що займаються політикою, загрожуватимуть в'язниці і грошової кари до висоти піврічної платні.

● У Фортені італійських комуністів, в Міланській промисловій окрузі, вибух генеральний страйк пілн за підписку робітничих платень, а фактично як вияв недовдоволення комуністичної партії, що прем'єром став Маріо Шельба, творець італійської авторитарної поліції, яка виявилася набувувати засобом у боротьбі з комуністичними бешкетниками.

● Католицький ігумен П'єр-Груе у Франції залучував акцію збирання грошей, одягу і харчів для потерпілих від морозу. За несповна тиждень надійшло на його руки понад 100 мільйонів франків (коло 300,000 дол.) і 120 тонн одягу. Французька преса підкреслила, що, поруч із політичною розсаєреністю, існує у французів національний солідарність і братолюбство.

● Гуго Брехт, німецький драматург, мислитель, що йому китаяські комуністи дозволили в'їздити, прибувши до Гонг Конгу оповідав про велику популярність націоналістичного уряду Формоза в усьому Китаї. Комуністи заборонили населенню підтримувати націоналістичні летючки і малювати склади з літаків, пакетики з харчами, лякаючи людей, що вони — затруєні.

● У Бредфорд, в Англії, помер у віці 83 років ветеран державних катів. Він був офіційним англійським катом впродовж 35 років і переніс езекуцію повернувшись з концтабору. Виходячи в 1945 р. на дімнісію, він передав свою „посаду“ членові своєї родини.

● Водяк Порт-Ріко на 1954-1955 фінансовий рік становить 167,600,000 доларів — на 1,506,900 доларів менше як минулого року.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays
& holidays (Saturday & Monday issues combined)
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City,
N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section
1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА: **SUBSCRIPTION RATES:**
На рік \$10.00 One year \$10.00
На пів року 5.25 Six months 5.25
На три місяці 2.75 Three months 2.75

В Джерсі Сіті і закордоном: **Foreign and Jersey City Rates:**
На рік \$12.00 One year \$12.00
На пів року 6.50 Six months 6.50
На три місяці 3.50 Three months 3.50

За кожну зміну адреса платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зоб'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ТРЕБА ДРУГОГО ЛИНКОЛНА

Дні уродин Абрама Лінкольна та Томі Джефферсона, з яких перший став патріотом Республіканської партії, а другий Демократичної, належать кожного року традиційно до тих, коли проводять мужі тих партій, згадуючи за минуле зв'язують його тісно з теперішніми проблемами. Звичайно та партія, яка не є при владі, виступає з критикою свого політичного противника. Та це не так партійний обрахунок, як радше проєкти направи того, що недовірає у внутрішній чи закордонній політиці країни.

Річниця народни Лінкольна дають добру нагоду тем і пресі підняти різні питання дня. Вона часто не тільки питає, як би їх розв'язував Лінкольна, але сама дає відповіді, очевидно в душі ідеалів Великого Визволителя. Так теж і цього року.

Святування уродин Лінкольна припало цього року на такий час, коли ведуться в Берліні наради представників двох світів, вільного й невольничого. Мимоволі насувається питання: чи був би Лінкольна у Берліні, як поступав би він, коли б мав до діла з такою великою загрозою волі в світі й в Америці, якою стала кремлівська агресія? Питання невідповідне було для Лінкольна, як ми вже писали, принциповою справою, яке вимагало ясної відповіді і ясного та твердого рішення. Це було питання високої та глибокої моралі, питання волі й демократії, питання шляху, яким має йти ця вільна країна. Своім рішенням Лінкольна не тільки врятував "Юнію" та її ідеали, але й забезпечив їй на довгий час небувалий в історії народів могутній розвій. Врятовані ним американські ідеали волі, як і могутній американський розвиток, сьогодні в небезпечі куди гіршій, як це було в час Лінкольна. Разом з Америкою в такій самій небезпечі опинився і весь вільний світ. Чи ж дивно, що ті різні світи, вільний й демократичний та тоталітарний і невольничий, не можуть зговоритися в Берліні? Відома журналістка Енн О'Гер МекКормік пише в "Нью Йорк Таймс", що західні представники в Берліні говорять до совєтських делегатів так, якби говорили до людей з Марса... Французький кореспондент підкреслює, що Захід не розуміє Сходу, себто, що західні дипломати ніяк не розбираються в тому, що говорять совєтські дипломати, і навпаки. Що за наївність!

Як можна припускати, щоб такий Вишинський не розумів Заходу, чи щоб на Заході не було таких, що добре розуміли б діалектику Кремлю? Москва добре знає і розуміє, до чого загрозливий світ. Вона добре знає цілі 3'єднаних Держав, їхні симпатії до тринкового та справедливого миру в світі, як і їхні симпатії до всіх поневоплених і гноблених диктатурами та тоталітаристичними режимами. Коли Кремль ширить протинамериканські брехні, то не тому, що він не розуміє Америки та її ідеалів, — він хоче обдурити світ, або хоч роз'єднати тих, що створили оборонний фронт проти Кремлю. Він веде свою брехливу мирову пропаганду, щоб нею прикривати свої хижацькі заміри, спрямовані на підбиття решти світу!

Теперішній час вимагає величезних постатей, таких, що були б подібні до Лінкольна і — при Божій допомозі — могли б об'єднати весь вільний світ і визволити невольничий. Таких, як розуміли б, що з тирамиами, які сидять в Кремлі, вільний світ ніколи не зговориться, а кожна конференція з ними — це тільки час одна нагода для кремлівської диктатури краще закріпити свою криваву владу.

Країни пора розуміти, що сьогодні Кремль не є вже ні для кого ніякою тайною. Розкулини його добре вже і дипломати, і політики, і вчені, і робітники, і селяни. У вільному світі є нині багато живих свідків кривавого кремлівського царства. Вони змалювали не пекло всіма можливими фарбами. Чого ж більше треба для людей, які кажуть про себе, що воля для них — це найбільший скарб? Не можна казати, щоб у вільному світі не було людей, які все це добре розуміли б. Ми переконані, що й Вашингтон це добре знає і розуміє. Проте так дається відчувати брак такої людини, якою був Лінкольна, що мав би не тільки бачити лихо, але й мав би відвагу витягнути і найтяжчу конвенцію.

Реабілітація Франції в Берліні

З усіх прикрих несподіванок, що їх досі зазнав Вячеслав Молотов у покар'єній останній війні Берліні, найбільшою і найприкришою несподіванкою було напевне становище Франції. Але позиції, що її займав на Берлінській конференції Жорж Бідо, французький міністер закордонних справ, заспокоїла й здивувала навіть оптимістів і добрих знавців французьких відносин. Знаючи, що Франція не дасть себе так легко заманити "ілюзоричними обіцянками Совєтів", як висловився перед відходом з Парижу сам Бідо, оптимісти на пункті стійкості Франції не сподівалися аж такого рішучого, гострого і достойного ставлення справи, як її ставив весь час у Берліні її представник. Вже зараз на першому засіданні міністрів Бідо поставив справу рубя: 1) Франція не прощає за німця ціну своєї дружби із 3'єднаними Державами і Англією, 2) оборонні пакти, себто НАТО і західно-європейський пакт оборони, не можуть стати предметом ганделю, і 3) справа Німеччини чи Австрії не має нічого спільного з справою Індокитаю, іншими словами — не можна купувати Франції на Берлінській конференції, скільки для проблеми Німеччини, обіцянками замирення з комуністами в Індокитаї. І в цих трьох засадничих точках Бідо стоїть твердо, не хитаючи ні на один дюйм. Що більше, він перейняв на себе роль речника трьох західних великих держав, і своїми репліками Молотову, що виключають французьким дотелом і сарказмом, пригадає світлі приклади французької дипломатії минулого, як вона вміла з успіхом обороняти великодержавні інтереси Франції. Мачою таких двох колег, як державний секретар Дж. Ф. Доллес, досвідчений нью-йоркський адвокат із довголітнім закордоннополітичним стажем, і лорд Іден, вихований у школі англійської дипломатії, — Жорж Бідо ніколи не стоїть позаду цих фахівців найвищої класу. Такі його вислови, як наприклад "уряди постають з виборів, а не вибори з урядів" (у відповіді Молотову) — перейшли до історії найелегантнішої діалектики з більшовицькими демагогами.

Бідо не є новомом і молодиком у політиці, і така його постава напевне не є вислідом випадковості чи імпровізації. Цю свою тактику він напевне устиг заздалегідь дуже добре вираховувати всі "за" і "проти". Він знав, що іде до Берліну з надзвичайно важкою місією і що опиниться там у надзвичайно незручній і складній ситуації. Він — і весь світ — знав, що Молотов приїде до Берліну не для об'єднання Німеччини, а для роз'єднання Заходу і що він, репрезентант Франції, буде виставлений на щораз нові спокиси — продати союз Франції з Англією і 3'ДЛА за ціну миру в Індокитаї і гарантії перед безпечною відходження німецького імперіалізму. Бідо знав, що всього того прагнуть його земляки: миру в Індокитаї, щоб не кривавитися на тій далекій південно-азійській землі для анахронічних амбіцій колоніального володіння, — дійсної безпеки перед німцями, що трічі впродовж 70 років руйнували Францію, — господарського піднесення краю, миру, спокою. Він знав, що у Франції існує давнє політичне русофільство, зате не навіст до німців і нехт до американців. І коли, не заважаючи на все те, Бідо прийняв такий рішучий тон у відношенні до Молотова і так яскраво демонструє свою лідарність з Англією і Америкою, то робить це виключно в ім'я збереження державницького престижу і вартості Франції у будучині.

Один із американських кореспондентів з Берліну висловився про Жоржа Бідо, що він справляє враження людини, яка спалила за собою мости і, спершись спиною на стіну, бореться за життя чи смерть. Як один з керівників французького руху злистання проти гітлерівської окупації, він мав нагоду дуже добре пізнати комуністів, що насичували підпільний протинімецький рух. Демократ і католик, він с ворогом комуністів за своїм світоглядом, але й політичним протинімецьким ССРР, знаючи пречинки історію совєтського імперіалізму під час і після другої світової війни. І, побачивши відродження німецького імперіалізму та імперіалізму, він так само не бажав бачити над Райном "миролюбні" танки совєтського союзника, знаючи з історії Франції, що від Райну до Сени бувас інколи коротка дорога. І він належить до того великого французького політичного табору, який знає, що 3'єднені Держави двічі врятували Францію від загину у двох світових війнах, але ніщо не врятує її, коли вона відмовиться від приналежності до американського союзу з Америкою, замінивши її на приналежність до російських комуністів.

Здається, що французькому міністрові легше виконувати свою важку роль завдяки грубості і примітивності совєтської тактики. Коли хтось уважав Молотова добрим дипломатом, то мав чужий погляд: Молотов поводиться в Берліні, як приповідковий слон у крамниці з порцеляною. Його спроби відігнати Францію від Англії і Америки такі грубі, неприємні й примітивні, його аргументи такі трафаретно-пропагандистські, його справжні істинні цілі прозорі за дірками серпанками миролюбності, що насторожена позиція у відношенні до такої противника приходить наче автоматично. Остання пропозиція Молотова про загальноєвропейський "пакт безпеки" — це класичний зразок тушости, що нею відзначаються всі диктаторські системи, які переросли самі себе і дійшли до шпильки та хитрості. Ці неросійські нації, що нараховують понад 110 мільйонів людей, і країни сателітів чекають нової сприятливої нагоди щоб вирватися з московської неволі.

Про це свідчить, зокрема, той багатомовний факт, що негайно після революції 1917 року, коли московська політична і мілітарна контрола була ослаблена, на території колишньої російської імперії створено волею і збройною боротьбою поневоплених націй 9 національних демократичних республік.

Сьогодні на українському Конгресі масмо присмиєть відзначити, що 35 років тому, 22 січня 1918 року, після завоювання кривавої боротьби з московськими окупантами, яка почалася відразу після революції, у Києві проголошено створення Української Народної Республіки, незалежної від Москви.

На жаль, західний світ не підтримує тоді цього могутнього руху української й інших націй за незалежність від Москви. Мало того, західний світ допомагав тим силам, які боролися за збереження неподільної Росії.

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

В царстві КЦАБівських мертвих душ

П. Боротьба, але з... Американським Комітетом
Втративши субвенції Американського Комітету визволення від більшовизму, КЦАБ, як докладніше "Координативний центр антибільшовицької боротьби", почав безкомпромісово боротися, правда, не проти більшовизму (такої, до речі, він ніколи не вів, навіть, одержуючи американські долари!), але вже тепер проти Американського комітету визволення від більшовизму.

Цитовані нами в попередній статті "обращені", звернене в цілому проти Американського Комітету, було надруковане у "Возрожденні" разом із супровідною статтю А. Михайловського під заголовом "КЦАБ і Мировая политика". Стаття характерна своїм початком і закінченням, бо в ній з'ясовано суть теперішньої боротьби емігрантських "мертвих душ" з КЦАБ'ю:

"Загальна увага російського зокордону звернена тепер на Координативний Центр Антибільшовицької боротьби. І справа не в тому, що всі активні й творчі сили еміграції притягуються природно магнетом визвольного руху проти комуністичної диктатури. Іде вже не про Координативний Центр, а про щось не зрівнянно важливіше — про Росію..."

"Немає сенсу об'єднувати необ'єднані. Демократична невирішувана наперед концепція боротьби з більшовизмом, покладена в основу статуту КЦАБ'ю, несумісна з передіришувальною сепаратистським завданням розподілу Росії."

"Але Росія жива. Правда, Координативним центром так і не поведло поки що ділитися, щоб разом з "Голосом Америки" пролунав, наперті, не його поганенький підголосок у вигляді радіофонії "Освобождение", але...

ких успіхів, що їм завернулося у голову. Коли б думати про найкращий спосіб, як змобілізувати проти ССРР Захід, то не можна було б відкинути кращого, як проєкт, що викладає б зовсім з Європи Америку, ставив її на одну дошку з комуністичним Китаєм, обеззброював Європу і залишав при цьому непо-рушим озброєний до зубів ко муністично-сателітський блок держав. Ніхто інший, як сам Молотов і чинно-навесницька політика його кремлівських колег та зверхників дають в руки Бідо най-більші аргументи. Нема ніякого сумніву, що коли Бідо вернеться до Парижу і борони-тим європейський пакт безпеки в парламентарних дебатах над ратифікуванням його, то буде послугуван-ся, як найсильнішими аргументами, — цитатами з промов Молотова. А поки що Жорж Бідо реабілітує в очах всього світу ту Францію, яка вже здобула собі опінію держави з хиткою, неясною і непевною політикою, що на-че спільні овоч може кинути Францію в руки червоної Москви."

Але мотивація всіх тих звільнень і усунень, що її дають відповідальні співробітники Американського Комітету, не відповідає фактам і кидає тінь на особисті прикмети й ділову кваліфікацію

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

вільний і дужий "Голос народів Росії", виразно чутий там — за "залізною завісою". Тоді бо і до нас не доходили б звідти невпинно голоси, відбиті в словах "нового" емігранта-поета:

"Росії вам не розділити — Она не плітка шеколада!" — як, очевидно, думають всі "екзильні уряди", які стали такими любими серцеві того чи іншого представника Американського Комітету, що називав себе колись "Комітетом визволення народів Росії", потім перейменувався в "Комітет визволення від більшовизму" і сьогодні, мабуть, шукає собі третьої, більш підходящої назви."

Ще не пролунав протест КЦАБ'ю, висловлений у "зверненні" "плєнуму конференції" з 30 серпня 1953 року і в статті Михайловського, а вже прийшов КЦАБ'ю виступати з новою гарматою проти Американського комітету.

Справа пішла за отой "поганенький підголосок" — мюнхенського радіофонічного "Освобождение". Поганенька бо ця радіофонія, поганенька, але грошечки деяким з кцабівців давала, і коли звільнено з праці в цій радіофонії з залезного від Америки і кського комітету мюнхенського, Інституту для вивчення історії і культури ССРР" декілька осіб, близьких КЦАБ'івським сепаратистам. Центральне Бюро КЦАБ'ю проголосило у формі маніфесту новий протест проти Американського Комітету та його "злочинних" дій. Протест, чи пак маніфест, датований днем 10 січня 1954 року у Мюнхені.

Протест дуже характерний і міг би бути навіть добрим гумористичним фейлетоном, а тому наводимо його в цілості:

"Центральне бюро КЦАБ'ю, не заважаючи на розбіжності, які виникли між ним і Американським комітетом визволення від більшовизму, запропонував членам організації, що входять до Координативного Центру, залишити на своїх місцях в усіх установах Комітету (щоб не втрачати хоч таким чином добре платних посад та американських доларів! — Н. В.), зокрема в радіофонії "Освобождение", продовжуючи в міру сил і можливостей допомагати загальній справі боротьби з комунізмом. Уникаючи дальшого загострення взаємин з Американським Комітетом, Центральне Бюро КЦАБ'ю не повідомило доі закордонної громадськості про таке рішення, викликаючи в організації, які входять до Координативного центру, і фактом звільнення з праці в радіофонії пп. Е. Л. Кумінга та Г. Г. Дерюгіна, і також усуненням професора Я. В. Буданова з Ради мюнхенського Інституту для вивчення історії і культури ССРР."

"Але мотивація всіх тих звільнень і усунень, що її дають відповідальні співробітники Американського Комітету, не відповідає фактам і кидає тінь на особисті прикмети й ділову кваліфікацію

зепи складає тасмійний союз проти Москви з шведським королем Карлом XII і виступає до вирішальної бою з московськими арміями під Полтавою. Поразка Карла XII і його спільника — гетьмана Мазепи прискорює завоювання Московю нових територій України.

1721 року, після окупації балтійських країн і Фінляндії, цар Петро І проголошує переіменування московського царства на Російську імперію, а в 1775 році московські армії руйнують і грабують могутню фортецю української мілітарної сили — славу Запорозьку Січ і встановлюють на вільній козацькій Україні кріпосне право, не знають тут досі торгівлю людьми і свою владу, що трималася на силі багнетів аж до революції 1917 року.

Не раз протягом цього періоду вихували на Україні більшій й меншій полум'я повстань, але Москва неміло-сердно заливала їх кров'ю. По шляхах України й інших поневоплених територій дзвеніли кайдани невольників, які кайдани невольників, конвоюваних на каторжну працю в безлюдних закутках

Від 17 червня 1953 р. коли відбулися в Італії загальні вибори до парламенту, тієї країни пішло, як з Петрового дня". За цей короткий час це вже четверта криза уряду. Цим разом уряд Фанфані не здобув більшості і мусів уступити. Фанфані, про якого говорили як про соціального реформатора, не дістав більшості тому, що ліві ува-

осіб, які послідовно і лояльно проводили в своїй роботі принципи, покладені колись в основу співпраці між КЦАБ'ом і Американським комітетом. Тому ж Центральне Бюро Координативного Центру приймує говорити про політично нездорову атмосферу, яка створилася в радіофонії "Освобождение" і в Інституті. Покликування співробітників Американського комітету на "нездатність" тієї чи іншої особи, оскільки неможливість доказати це є очевидною, являється дуже дешевим засобом аргументації. У випадку п. Дерюгіна, наприклад, подібні названі адміністративні радіофонічні факти "нездатності" можна спростувати безпирістотелісного стану речей, який доказує, що це тільки виразна спроба скинути відповідальність за неспроможність, створені самою адміністрацією та її співробітниками, на п. Дерюгіна. КЦАБ'ю має всі дані, які доказують це неперечно. У випадку проф. Я. Буданова офіційний протокол засідання Наукової Ради Інституту для вивчення історії і культури ССРР з дня 5 грудня 1953 р. не залишає ніяких сумнівів у тому, що проф. Буданову інкриміновано не його "нездатність", але підписання ним звернення до закордонної громадськості з протестом проти метод скликування "наукової конференції", які не відповідають елементарним вимогам науковості.

"Не менш тяжке враження викликає у Центрального Бюро КЦАБ'ю той факт, що деякі окремі члени організації, які входять в Координативний Центр, вважали можливим для себе стати на праві "радіофонії" "Освобождение", не узгодивши перед тим цього свого кроку з ЦБ КЦАБ'ю."

"Не менш тяжке враження викликає у Центрального Бюро КЦАБ'ю той факт, що деякі окремі члени організації, які входять в Координативний Центр, вважали можливим для себе стати на праві "радіофонії" "Освобождение", не узгодивши перед тим цього свого кроку з ЦБ КЦАБ'ю."

"Не менш тяжке враження викликає у Центрального Бюро КЦАБ'ю той факт, що деякі окремі члени організації, які входять в Координативний Центр, вважали можливим для себе стати на праві "радіофонії" "Освобождение", не узгодивши перед тим цього свого кроку з ЦБ КЦАБ'ю."

Протест, чи докладніше його закінчення, говорить сам за себе: показує всю вартість емігрантських російських елементів, організованих в КЦАБ'і, і доказує, що поміж кцабівськими мертвими душами почалася розтіч — за посадами й доларами. Хто проти цієї тенденції, чи пак розтічі — мусить відійти. Протестував Мельгунов — був "примусений відмовитися", і, треба сподіватися, щі протести ЦБ КЦАБ'ю закінчатимуться теж ліквідацією цієї емігрантської російської фікції, організованої з такою ж фікцією як і КЦАБ'ю. м. ін. з гуляйського "Визволення Руху" і з багатир-чужовського "Об'єднання Українців - Федеративів - Демократів". Але про це в черговій, останній статті. Н. В.

Протест, чи докладніше його закінчення, говорить сам за себе: показує всю вартість емігрантських російських елементів, організованих в КЦАБ'і, і доказує, що поміж кцабівськими мертвими душами почалася розтіч — за посадами й доларами. Хто проти цієї тенденції, чи пак розтічі — мусить відійти. Протестував Мельгунов — був "примусений відмовитися", і, треба сподіватися, щі протести ЦБ КЦАБ'ю закінчатимуться теж ліквідацією цієї емігрантської російської фікції, організованої з такою ж фікцією як і КЦАБ'ю. м. ін. з гуляйського "Визволення Руху" і з багатир-чужовського "Об'єднання Українців - Федеративів - Демократів". Але про це в черговій, останній статті. Н. В.

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науковими закладами західно-європейських столиць. В ті часи, на щастя, Україна не мала нічого спільного з суспільним, невеликим тоді, але агресивним, московським князівством, що стояло на дельно нижчому рівні культурного розвитку.

На початку 17 століття Москва спробувала була зрозуміти на північній українській землі, з метою окупувати її, але дісталася гіду від сів. Гетьман Петро Сагайдакий відбив ворога і підійшов під самі мур Москви. Тільки

Масмо право пригадати, що під час безкочних татарських нападів зі Сходу Україна боролася не тільки себе, а й західно-європейську культуру від азіатського вандалізму.

Про рівень української культури пізнього періоду свідчить той факт, що в середині 16 століття на Україні, в м. Острого, заходами українського князя Константина Острозького видруковано повну Біблію. Також у 16 столітті в столиці України засновано академію Петра Могили, що не поступалася в тому перед тогочасними науков

Fig. 1.

P. O. BOX 721, CHURCH ST. ANNEX, NEW YORK 7, N. Y.